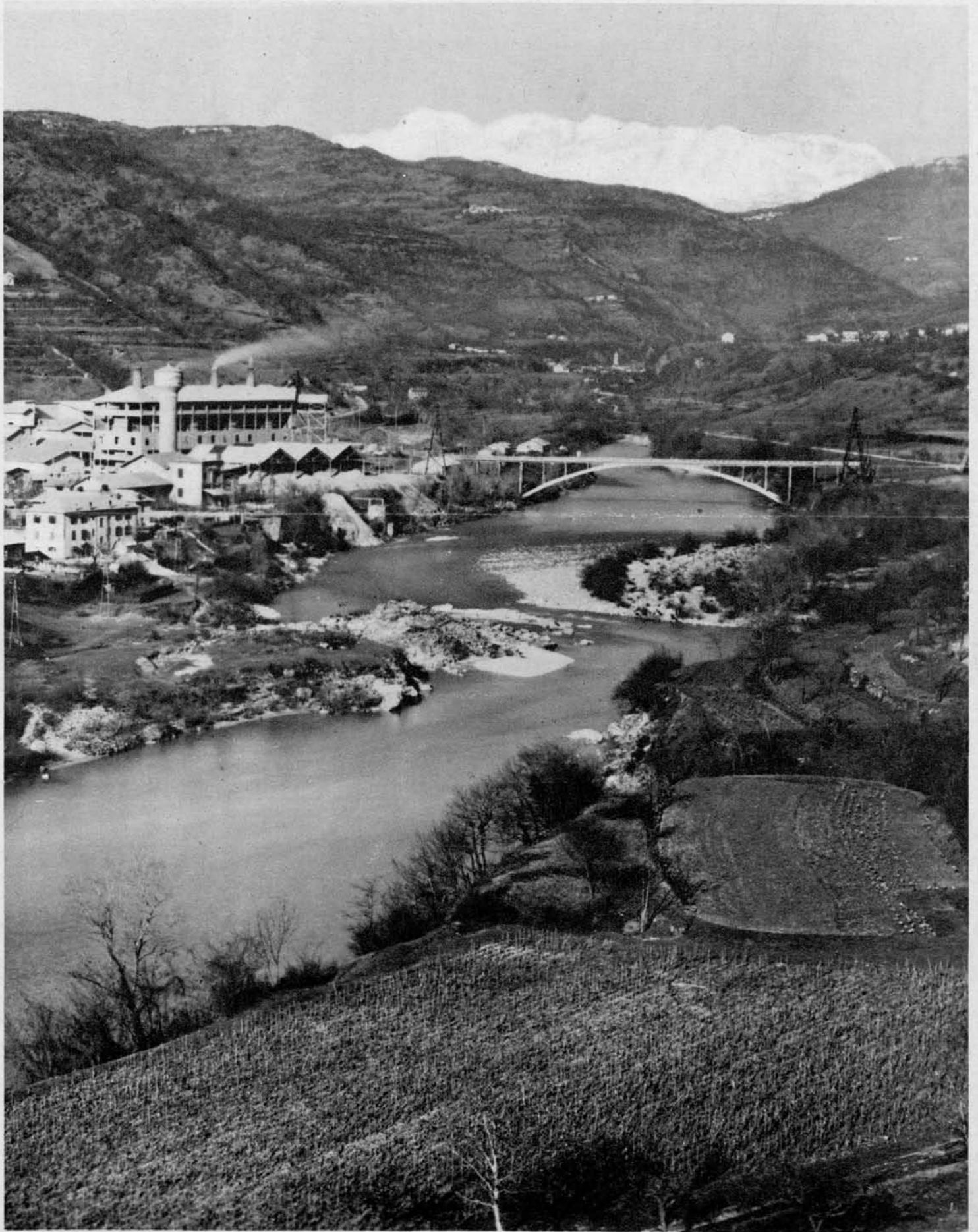
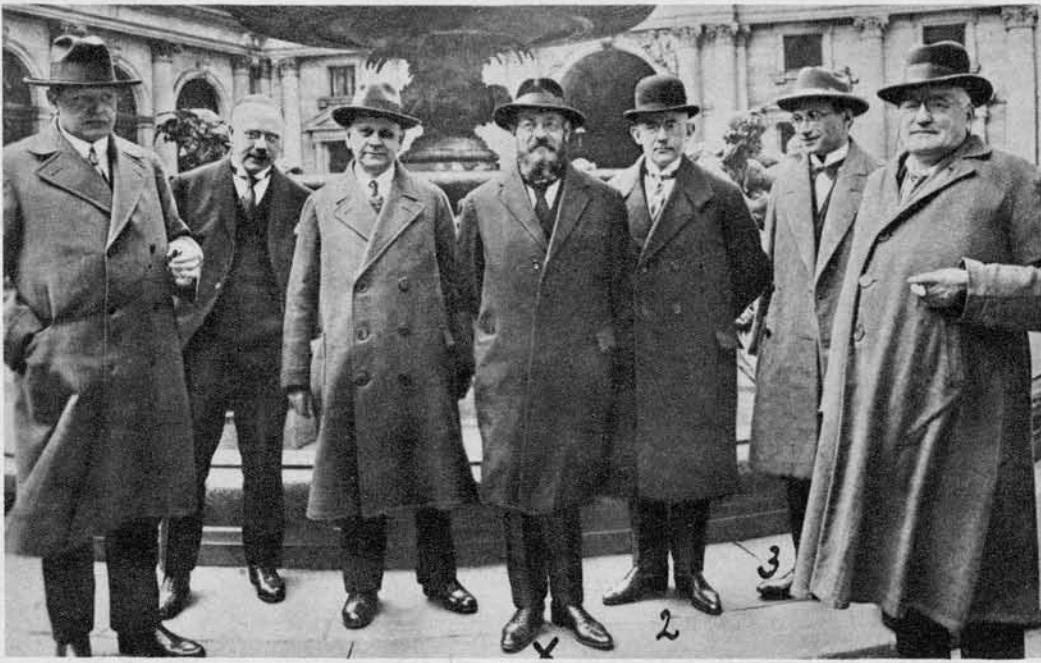

Ilustrirani **Slovenec**

Leto III ♦ Tedenska priloga „Slovenca“ z dne 1. maja 1927, šte. 98 ♦ Štev. 18

Iz neodrešene Goriške: Pogled na Krn iz doline Soče pri Anžovem

Albert Thomas (X), **generalni tajnik medn. delovnega urada v Ženevi** ki se je pred kratkim mudil tudi v Jugoslaviji. Na desno od njega je videti njegovega tajnika Donana (2) in nemškega zastopnika v tej korporaciji Bästleina (3).

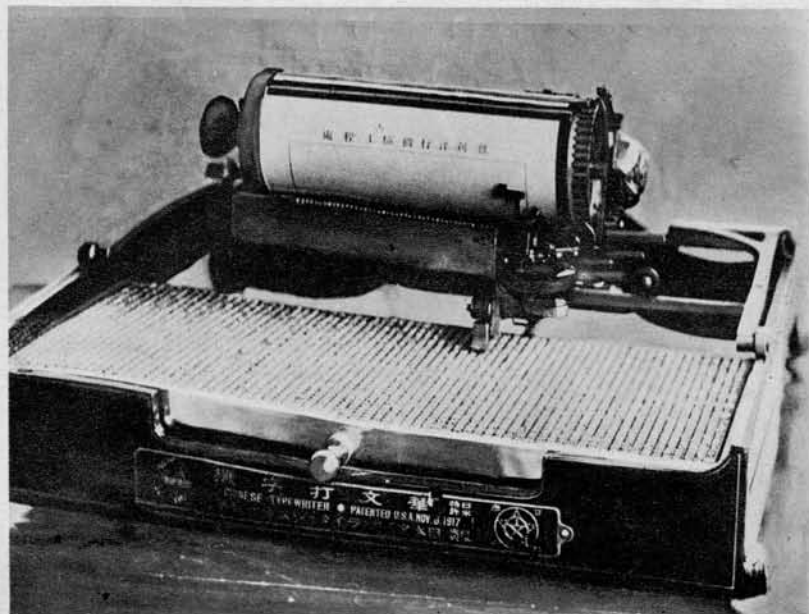

M. Semgal
novi predsednik letske republike.

Pogled na berlinski parlament s Bismarck. spomenkom v ospredju. Zadnje čase je opazati vedno večje zблиževanje med Jugoslavijo in Nemčijo, katero vodi danes katoličan dr. Marx.

Leva slika: **Masaryk v spremstvu egiptovskega kralja Fuada I.** zapušča češki konzulat v Cairi (Masaryk se mudi v svrhu zdravljenja že več tednov v Egiptu).

Malo čudo moderne tefnike

je pisalni stroj za kitajščino, ki ima za vsako besedo poseben znak in je treba torej zanj nešteti tipk.

„Vagonarji“ na Württemberškem

katero so nastanili, kakor nam kaže naša slika, pač precej udobneje nego so jih pri nas.

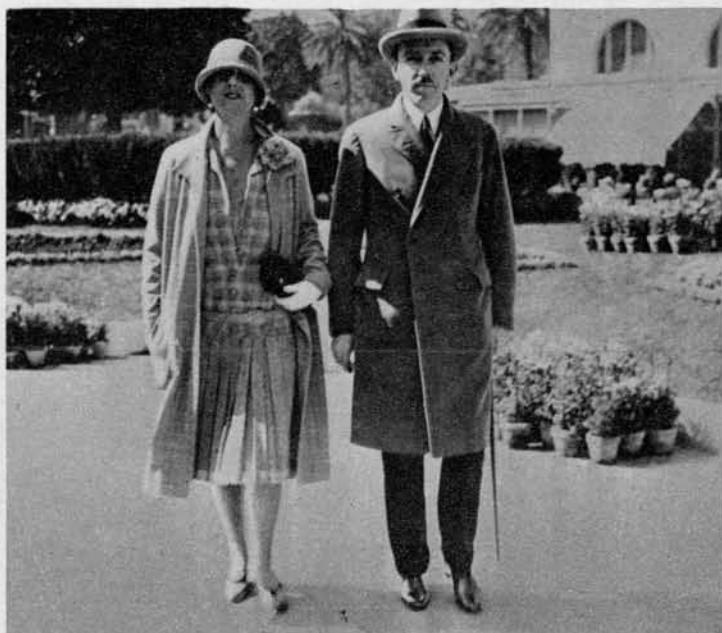
Anton Mrkun

župnik na Homcu pri Kamniku, ki je pred kratkim izdal velezanimivo knjigo o alkoholnem vprašanju.

Velezanimiva slovesnost v Ljubljani

Na velikonočni ponedeljek je podelil naš knezoškof gospej Tsuneko Skušek (X), rojeni Kondokavase na Japonskem, soprogi bivšega mornariškega kapitana Ivana Skuška (XX), sedaj bančnega uradnika v Ljubljani, štiri zakramente: krst, birmo, poroko in sv. obhajilo. — Slika nam kaže udeležence pri tej redki in genljivi slovesnosti.

Kneginja Violeta in knez Peter Črnogorski

Kakor znano je bilo bivši črnogorski dinastiji ob prevratu odvzeto vse imetje, zaradi česar je živela v jako skromnih razmerah; sedaj ji je bila pa za to imetje priznana primerna odškodnina.

O. Globočnik:

M. Maleš:

Portretna grafika M. Maleša   **Portret gđc. Jelene Murkove**

Maleš in Globočnik, odlična mlada slovenska umetnika, doslej edina slovenska člana češke „Umělecké besedy“, sta danes otvorila v praškem reprezentančnem domu svojo razstavo.

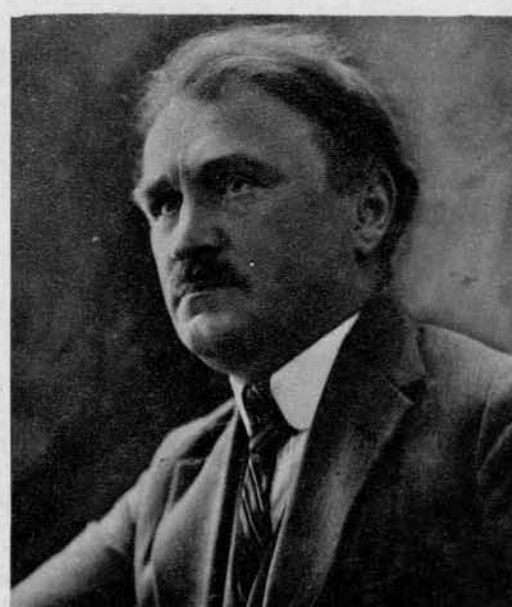
Slike k Slovenskemu biografskemu leksikonu

Gruden Igo (* 1893), pesnik.

Bele Večeslav (* 1887), pisatelj.

Golar Cvetko (* 1879), pesnik.

K letošnjemu prvomajskemu

Valentin Bahar

eden izmed prvih pokretašev krščanskega socialnega gibanja na Slovenskem.

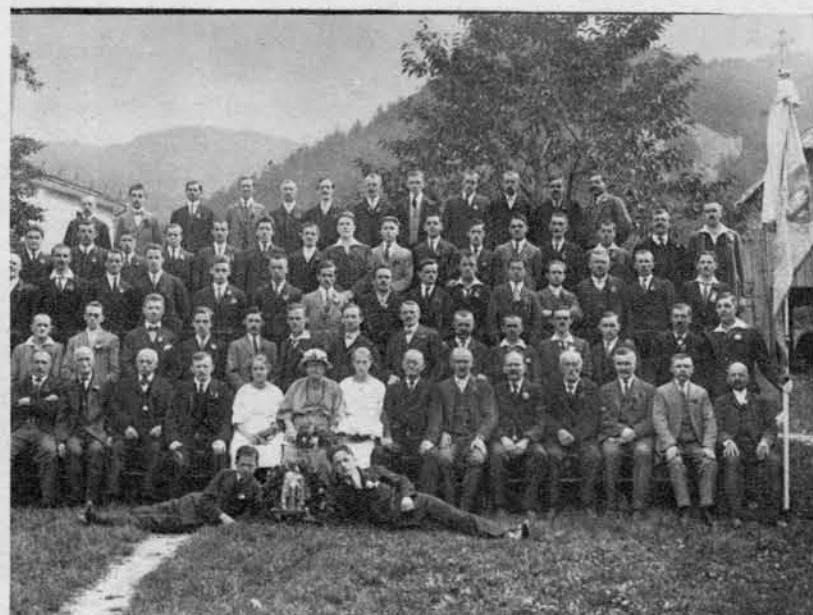
Z izleta Zveze papirniškega delavstva Devče-Preska na Holmec leta 1925.

Ob tej priliki se je vršil tam velik tabor krščansk. socialnega delavstva, na katerem so govorili Gosar, Smodej in Gostinčar.

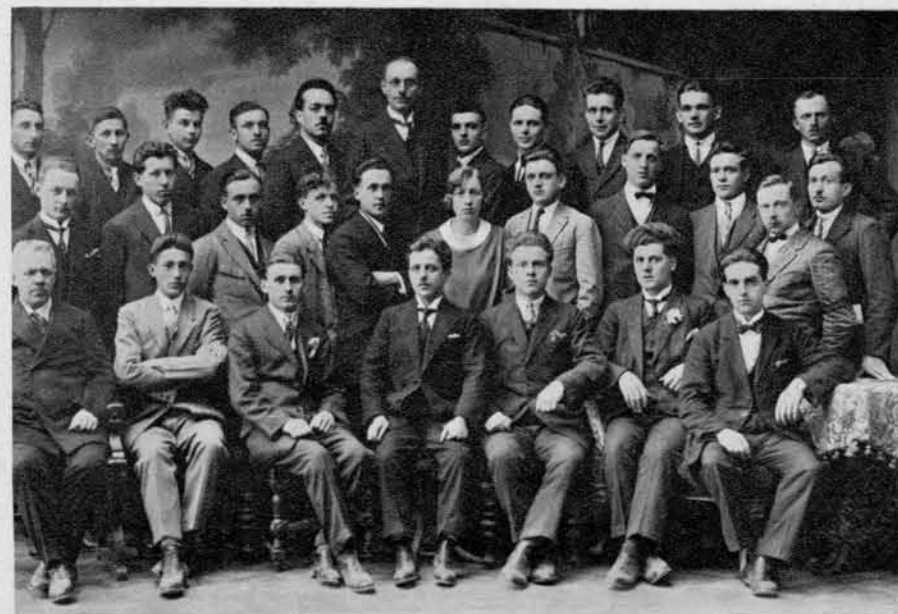
Krekova mladina ob priliki lanskega 1. maja na Sv. Joštu

Slika je posneta ob priliki govora prof. Jarca.

Podporno društvo čevljarških pomočnikov v Trzinu

ob priliki blagoslovitve društvene zastave; v sredini dolgoletni društveni predsednik G. Uk (X).

Udeleženci I. strokovnega tečaja „Krekove mladine“

ki se je vršil dne 19. in 20. marca t.l. v Ljubljani.

Prvi nastop zaloške „Krekove mladine“

(uprizoritev igre „Miklova Zala“).

delavskemu prazniku

Odbor Zveze slovenskih katol. rudarskih društev

z bivšim priljubljenim našim gener. konzulom v Düsseldorfu Bodijem (1) v sredini; na sliki je videti še podkonzula, trboveljskega rojaka Vodovška (2), zvezinega podpredsednika Konciljo (3) in tajnika Kotarja (4).

Alojzij Kovač

eden izmed ustanoviteljev Kat. del. društva v Prevaljah (14. XII. 1894), prvega na Koroskem, in še danes delaven član društva.

Naši westfalski rojaki pri sprevodu iz cerkve

ob priliki neke društvene slavnosti. Westfalski Slovenci imajo jako razvito katol. društveno življenje, zlasti odkar deluje med njimi g. svetnik J. Kalan.

Iz življenja slovenskih izseljencev v Franciji

Ob pogrebu ponesrečenega A. Prijatlja (doma iz Turjaka) v Freyming-Merlebachu lani meseca avgusta; pogreba sta se udeležili dve tamošnji slov. rudarski društvi z zastavama.

Naši prekmurski poljski delavci v Dojvodini

pri mlačvi. — Prekmurci so že od nekdanj navezani na sezonsko delo v tujini, a danes žal ni nikogar več, ki bi to delo organiziral.

Delavska stanovanja drugod

Pogled na novozgrajeno delavsko kolonijo v rudarski koloniji d'Anzin v severni Franciji.

Faksimile prvega natisa Prešernovega sonetnega venca

SONETNI VENEC.

1.

Peč'z nove ti zvetlice v ven'z poeije:
 Petnájt sonetov táziga vesla,
 De vsi sazhetki drágiga shtevila
 Verste se 's sadniga, vñih domazhije,
 Ko v venzu rosha rosh'ze se ovije,
 Takó kjer jenja prednja pelem mila,
 Pri' ódnja se bó tamkej spét sbudila. —
 Podóba pevza ven'z je poesije:
 Vse misli svirajo 's ljubezni éne,
 In kjer ponóžhi v spanji so sazlate,
 Sbudé se, ko spét sarja nóžh presh'éne.
 Ti li shivilnja mojga magistrale;
 Glasil se 's njega, ko ne bó vezh méne,
 Ran mojih bó spominj in tvoje hvate.

2.

Ran mojih bó spominj in tvoje hvate
 Glasil Slovéncam se prihodnje zhafe,
 Ko mi na sgodnim grobi mah poráfe,
 V njim bodo sdajne bolezhine spale,
 In térdiga ferzú devize sale,
 Ko postuhále bodo pesmi glafe,
 Spokórite se bodo in shle va-se,
 Svehtë ljubésen bodo bólj spóshvále.
 Vreména bodo Kranjzam se sjafúle,
 Slovénskimi pevzam misli svése fjale,
 In pásmi bólj slovézhe se glafúle;
 Vuuder té bodo morebit' óstále
 Med njimi, ker njih poesije míle
 Iméle vse fo v ferzi svoje kale.

3.

Iméle vse fo v ferzi svoje kale,
 Ki bolezhin molzhati dálj ne móre.
 Enák sim pevzu, ki je Leonóre
 Pél Elijanke imenitne hvale,
 Ji ušta fo se rasodéti bale
 Ljubésen, ah! bres upanja opóre;
 Slohéne pesmi pred svitlé Avróre
 Prihódam fo skrivéj jo osnavále.
 Ljubésni ogenj se mi ne poléshe,
 Deš upa tvoj pogléd v ferzú ne vlije,
 Strah rasshaliti te mi jeak véshé;
 Britkóšt, k' od nje ferzú vezh ne pozhije,
 Odkrivajo njegóve skrivne téshé
 Mokró-zvétzhe rosh'ze poséle.

4.

Mokró-zvétzhe rosh'ze poesije
 Na dan neléjo, kar se v perlih skriva;
 Serzé mi je postálo vert in njiva,
 Kjer Amor séje míle elegije,
 Njih sonze ti fi. V ókni domazhije,
 Ne da te najti, luzh ti ljubesniva!
 V gledlshu, na sprehódih frezha kriva.
 Ne v krajih, kjer plefávk versta se vije,
 Kolkratov shélja me po mésti shéne!
 Nikjer ozhém se mojim ne odkrije
 Pogléd lepóte tolkanj sasheljéne;
 V famóti is ozhi mi folsa lije,
 In pesmi skladam, ktere v ven'z spleténe
 Is krajov niso, ki v njih sonze sije.

5.

Is krajov niso, ki v njih sonze sije,
 Kjer tvoje mílo se okó ostrá,
 Kjer v tvojimu poglédú skerb umíra,
 Vñih bolezhin se posábljivost píje,
 Kjer se véshéje po obrásu slije,
 Kjer míne jesá nótranjga prepíra,
 Is pólniga ferzú kjer pelem svíra,
 Sbudé se v perlih sladke hármónije,
 Nadihnjeno kjer od ljubésni zhište
 Vse, kar je shláhtniga, posh'éne kalé,
 Ko ker budi pomládi zéfir líste,
 Od tamkej tífo pesmi tvoje hvale,
 Pomládi frezhe, blagódarne tíste
 Zefirov sápe niso jih píhájale.

6.

Zefirov sápe niso jih píhájale,
 Od tebe, drage deklíce prevsótne,
 Pernéle govorice jim perjétné,
 Beféde sladke niso pérpeljále,
 Bres upa zló fo raffe tvoje hvale;
 Sna bíti, ti in druga de umétné,
 Kranjzice, is Parnafa ker ozhémé
 Desh'élo fo, jih hote sanjahvale,
 Kamene náshé sapulshéne bosh'ze,
 Samíze fo posábljéne shavále,
 Le ptujkam vjána blé fo Kranjzov mnósh'ze;
 Zvétzice náshé poesije stále
 Do sdaj fo varh ineshnikov redke rosh'ze,
 Óbdájale fo vterjene jih skale.

7.

Óbdájale fo vterjene jih skale,
 Ko nekódej Orfejóvilh strun gláfóve,

0

Ki fo jim ljúdstva Trázije fíróve,
 Na ítemu, Rodopi se skale vdále.
 Ó, deb' Memnosine nam hzhere sale,
 Ótájat Kranja náshiga líróve,
 Njih in Slovéncov vñih okrog rodóve,
 S domazhim pesmam' Orfeja póshále!
 De bi nam ferza vñel sa zhaft desh'éle,
 Med nami potoláshil raspertije,
 In spét sedínil rod Slovénski'ne zélo,
 Deb' od shádkóte njega poesije
 Potíhnil valóvi, blé véshéle
 Vihárjov, junáth merale domazhije.

8.

Vihárjov jesnih merale domazhije
 Slovénske fo pokrájne blé, kar Samó!
 Tvoj dúh je sgínil, kar náš tvojó jamó
 Posábljeno od vñukov veter bríje.
 Óblóshile, ozhétov raspertije
 S Pipinovim fo jarnam flushno ramó,
 Od tod famó kervávi punt posnámo
 Boj Vitovza, in rosh'je Turzhije.
 Minúli frezhe fo in shavé zhafti,
 Ker vredna, déla niso jih budíte,
 Ómóknili fo pesmi sladki gláfi:
 Kar nífo jih sazéle zhašov síle,
 Kar rafe rosh na mládimu Parnafu,
 Isdihleji, folsé fo jih redíte.

9.

Isdihleji, folsé fo jih redíte
 'S Parnafa mojga róshizo prizhájáte:
 Folsé 's ljubésni fo do tebe vrózhé,
 Is domazhije fo ljubésni líle.
 Ne ómezhe de tebe pesmi míle,
 De tobi vñéti ni ferzú móghéte:

— 0 —

De domazhije rod ljubiti nózhe,
 Ki ga Slovénska mátere rodíte,
 Isdihleji in shélje hrepénzhe,
 Imé deb' tvoje takrat lhe slovélo,
 Ko velo bo óblizhje sdaj zvétzhe;
 Slovéncze deb' sa tvojo vñel desh'élo,
 K' nji deb' vernili spét se zhafti frézhé,
 Jim mózh fo dale rásti nevéfelo.

10.

Jim mózh fo dale rásti nevéfelo,
 Ko sgodna rosha rafe sapeljána
 Od fonza mlad'ga, v konzi ki Svezhána
 Ji dva al tri dni fmeja se véfelo;
 Al ógne sháloftna glavizo velo,
 Meglá k' od burje perleti pergánána,
 In páde od nebeh strupéna flána,
 Pokríte snég goré in polje zélo.
 Sáfjalo fonze mi podóbe sale,
 Poglédá tvojga pílim sharke míle,
 Ljubésni fo zvétzice kal pognale;
 Nad sharki fonza fo se té smóttle,
 Na mirasu sapulshéne fo óstále,
 Ur jih meglenih fo morile síle.

11.

Ur jih meglenih fo morile síle,
 Vse pevza dní, ki té ti pesmi póje:
 Óbup, shivilnja gnuf sazhehá bóje,
 Erin'je vse fo se ga poláshíte,
 Ko v véshí je Orélt Díjane míle
 Sadóbil sopet sdavrlje dúshne fvoje,
 Takó hi blé se od ljubésni tvóje
 Ymirite perli, líza se sjafúle,
 Sshéshale fo té fanje kratko-zhaftne,
 Le nagel blífk je upanje blo zélo,
 Ki le temnejhi nozh tóri, ko vgaftne.

Od tod nizh vezh ferzú ni blé véfelo,
 Kak blé bi poesije moje jafne!
 Lej! tórej je blédó njih zvétje vélo.

12.

Lej! tórej je blédó njih zvétje vélo,
 In redke fo, in shabe, nebhógljéna;
 V sídéh tak-rassdertije sapulshéne
 Raséjo vzhafih róshé nevéfelo,
 Ki jim kropiv kardelo rejo véshé,
 In kar neshláhtnih sélshih kal tam shéne;
 Al zhe v grezice vértá jih sélené
 Kda presáfúti, zvétéjo koj véfelo:
 Tak bliso mojga bi ferzú kraljize,
 Bi bliso tebe, fonza njih, dobílo
 Mózh v kvíshko rástí poesij zvétzice,
 Zha hozhesti, de bi sáfshí avet rodíle,
 Véfelo vele vsdignile glavize,
 Jim is ozhi ti pofshíji sharke míle!

13.

Jim is ozhi ti pofshíji sharke míle,
 Mí ghédati dáj líz fvitlóbó sórno!
 Le nji temé kraljéstvo je pokórnó,
 Samó njo bhóghjo vihárjov síle;
 Skerbí verige bodo ódtopíle,
 Ódpádlo bo sheléshje njih okórnó;
 S móghózhno tvojo pomózhjó ópórnó
 Vse njih se rane bodo sazélle;
 Sjafúilo se mi bó spét témno líze,
 Spét úpanje bó v ferzu sélenélo,
 In ústam dálo sladke govorice,
 Na novo bó ferzú spét óshivélo,
 V njim raffe jafnih poesij zvétzice,
 In gnale bodo nov zvet bólj véfelo.

— 0 —

14.

In gnale bodo nov zvet bólj véfelo,
 Ko roshé, kadar míne síma huda,
 In spét pomlád rafklada tvoje zhuda,
 Rasfipa po drévefih zvétje vélo,
 In tóplo tonze vabi vun zhebélo,
 Páfír v planínah sarje na samúda,

15.

MAGISTRÁLE.

Peč'z nove ti zvetlice v ven'z poeije,
 Ran mojih bo spominj in tvoje hvate,
 Iméle vse fo v ferzi svoje kale
 Mokró-zvétzhe rosh'ze poesije,
 Is krajov niso, ki v njih sonze sije,
 Zefirov sápe niso jih píhájale,
 Óbdájale fo vterjene jih skale,
 Vihárjov jesnih merale domazhije,
 Isdihleji, folsé fo jih redíte,
 Jim mózh fo dale rásti nevéfelo,
 Ur jih meglenih fo morile síle,
 Lej! tórej je blédó njih zvétje vélo,
 Jim is ozhi ti pofshíji sharke míle,
 In gnale bodo nov zvet bólj véfelo. —

Dr. Prešern.

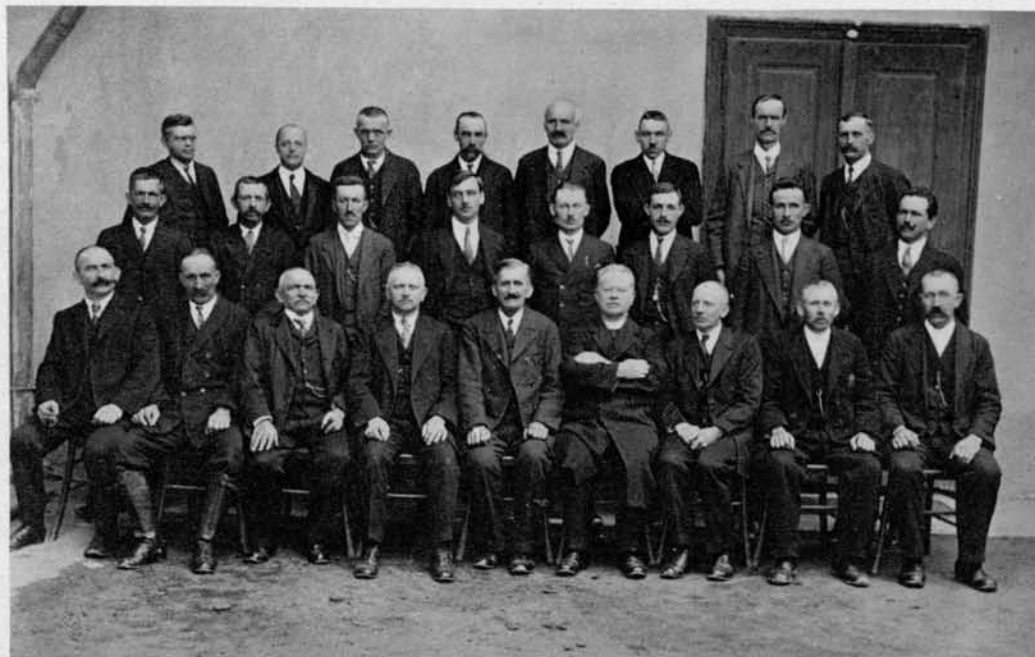
Prvi natis Prešernovega sonetnega venca je izšel meseca februarja leta 1834. kot priloga ljubljanskemu „Illyrisches Blatt-u“. V evidenci so danes le 4 izvodi še; nam ga je iz prijaznosti prepustil msgr. V. Steska. Ko je pripravljaj Prešeren izdajo svojih poezij, je tudi ta venec nekoliko predelal.

Križem Slovenije

Vinko Kopač

voditelj „Domačih vaj“ in duša literarnega krožka v šentvidski gimnaziji, katerega je pred letom dni ugrabila kruta smrt.

Občinski odbor občine Šmartno pri Litiji

z županom Leopoldom Hostnikom v sredini, ki obhaja letos 25 letnico svojega marljivega županovanja.

Švedsko vojno letalo v Cerknici

Nedavno je pristal pri Cerknici švedski zračni orjak (premer na krilih 32 m), ki je baje izgrešil smer. Po kratkem odmoru je zopet odplul.

Udeleženci II. tečaja za vodje patrolj

8. orožniškega polka, ki se je vršil letošnjo pomlad v Ljubljani. Od 61 udeležencev jih je končalo tečaj 42 z odličnim uspehom.

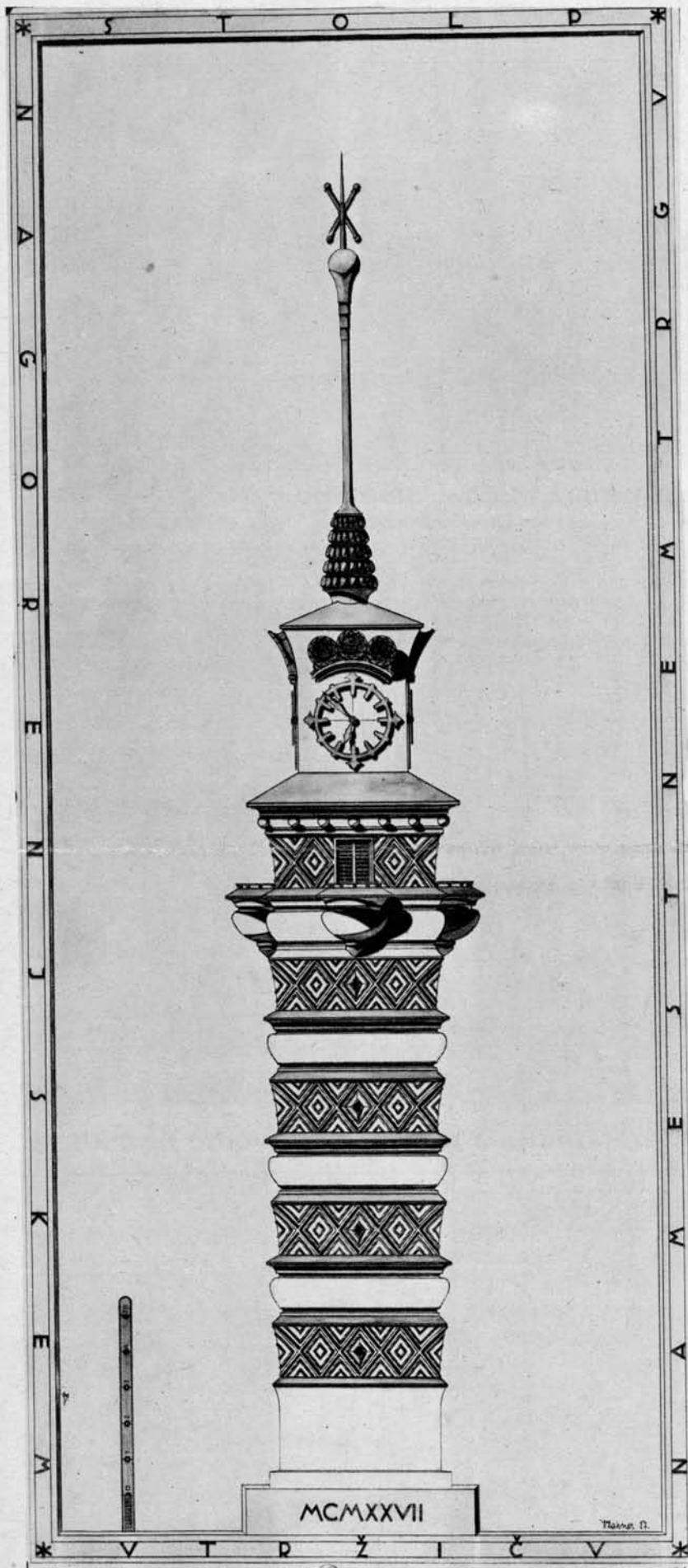
Miran Jarc

eden najagilnejših književnikov iz najmlajše generacije, ki je pred kratkim izdal uspelo pesniško zbirko „Človek in noč“.

Nova meščanska šola v Mežici — eno najlepših šolskih poslopij v Sloveniji.

**Načrt za prezidavo stolpa
pri cerkvi sv. Andreja na koncu mestnega trga
v Trzinu**

Načrt je izdelal pod vodstvom prof. Vurnika stud. arch. Jože Platner iz Ljubljane. Stolp bi bil kot nekak cilj, končna točka mestnega trga. Spodnji del bi bil okrašen v stucco. Pokrit bi bil z bakreno pločevino. Ozadje kazalcem pri uri bi bila bela steklena plošča, ki bi ponoči žarela, če bi bila v stolpu luč. Kazalci in številke bi bile pozlačene.

Mussolini: „Kaša je še prevroča — počakajmo, da se ohladi!“

Pojasnilo.

Na več vprašanj, zakaj ni prinesel naš list nobene slike iz uprizoritve Sattnerjeve «Tajde», ki je v zadnjih sezonah edina slovenska operna novost, odgovarja podpisano uredništvo, da se je takoj v pričetku sezone ponovno obrnilo kakor na gledališko upravo tako tudi na ravnateljstvo drame in opere, da se mu nudi prilika fotografirati posamezne prizore važnejših gledaliških del, ker se uredništvo zaveda, da bi te slike zanimale stotine naših podeželskih diletantov. Čeprav bi bile te slike jako lepa reklama za naše narodno gledališče, ki venomer toži zaradi padanja obiska in dohodkov, vendar prizadeta ravnateljstva počeje več ustrezati našim prošnjam.

Uredništvo „Ilustr. Slovenca“.

*Naročajte
„Slovenca“!*